

Razstave

Mračne vode nove materialnosti

Fotografije Tadeja Vindiša v KiBeli
25. april 2014 ob 16:22
MariborMMC RTV SLO

Mariborska Kibla v slovenskem prostoru prednjači kot institucija, ki svoj fokus usmerja v povezovanje znanosti in umetnosti in kot prostor promocije novih, elektronskih in 'cyber' medijev.

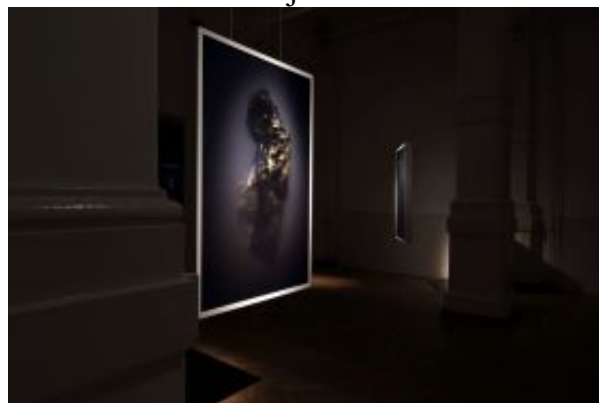
Z lansko razstavo Materialnost v razstavišču Kibla Portal pa je zabredla v motne vode snovnega. Za tako imenovano umetnost novih medijev se zdi, kot da bi bila že v svoji genezi za časom – taka je pač usoda neutrudnega tehnološkega razvoja in za njim stopicajoče umetnosti – medtem pa slovenski avtorji mlajše in srednje generacije v svojem delu vse pogosteje uporabljajo tradicionalnejše likovne tehnike. Eni od vedno, eni ponovno in eni na novo – nekateri so jim zvesti že od svojih začetkov, drugi se k njim vračajo, tretji pa jih uporabljajo povsem na novo.

Eden takih je Tadej Vindiš, triindvajsetletni Mariborčan, ki svojo umetniško pot šele začne. Na svoji razstavi *Figure brez naslova* debitira z enim izmed klasičnih medijev, sicer nedavnega, dvajsetega stoletja – fotografijo. Pet fotografij velikega formata prikazuje figure, ki se jih bom predrzno dovolil poimenovati kokoni, razstava pa presega omejitve fotografskega medija z atmosferično mračno prostorsko postavitvijo. Kokoni, na fotografijah ujeti lebdeči v temačni vodi, v prostoru nadalje vzdržujejo suspenz z umestitvijo v masivne bele okvirje, v poltemi obešene nesistematično, a suvereno.

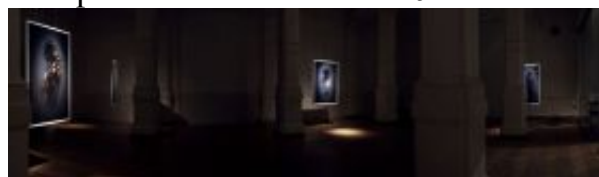
Kakovost razstave se kaže ravno v svoji suverenosti – avtor skozi medij fotografije in izvedbo prostorske postavitve opozarja na svoje obvladovanje umetniške obrti. Kar pa dandanes, verjemite, ni zanemarljivo. Pravzaprav avtor na svojo mojstrsko obrt ne opozarja, prej je ta samoumevna in nemoteča in zato ne mede pogleda na vsebino. Poudariti je treba, da so vse fotografije sicer posnete digitalno, a popolnoma neobdelane – osvetlitev, kader in izrez sta stvar enega samega

Avtorjeve fotografije niso abstraktne v smislu tehnike – primer slednjega je recimo bauhausovski fotogram – ampak so abstraktne v smislu motiva. Kokoni ne nudijo nikakršne referenčne točke svoje materialnosti. Foto: Tadej Vindiš

Tadej Vindiš se je rodil leta 1990 v Mariboru. Fotografijo je študiral na FAMU v Pragi, kjer je diplomiral leta 2013. Foto: Jure Kirbiš

Čas razmisleka obenem informira, a zaustavlja čas umetnikovega ustvarjanja. A ravno čas hibernacije – se kontradiktorno zdi – je tema razstave. Avtor se nam skozi svoja dela prikazuje v stanju mirovanja. Daje nam možnost, da pogledamo stran, da njegova prisotnost v nas ne prebudi zanimanja. Foto: Jure Kirbiš

pritiska na sprožilec avtorjevega fotografskega aparata. Dovršeno tehnično poznavanje lahko pripišemo avtorjevi formalni izobrazbi na praškem FAMU, šoli z osemdesetletno tradicijo predvsem na področju filma in fotografije.

Kakovost razstave se kaže ravno v svoji suverenosti – avtor skozi medij fotografije in izvedbo prostorske postavitve opozarja na svoje obvladovanje umetniške obrti. Foto: Jure Kirbiš

Vsebinsko iz motnih vod Kibline lanske Materialnosti tokrat tonemo globlje v mračne vode kokonov Tadeja Vindiša. Avtorjeve fotografije niso abstraktne v smislu tehnike – primer slednjega je recimo bauhausovski fotogram – ampak so abstraktne v smislu motiva. Kokoni ne nudijo nikakršne referenčne točke svoje materialnosti. Čeprav ostro in detajlno fotografirani, njihova velikost in material izdelave v veliki meri ostajajo

nedefinirani. Spominjajo na kokone iz

znanstvenofantastičnih filmov 70. let, ki v svojih odkriteljih budijo zanimanje, celo občudovanje, a tudi dvom in posledično strah. Je to avtorjevo sporočilo? Za umetnike je obdobje kontemplativne hibernacije pred izbruhom ustvarjalnosti ključnega pomena. Čas razmisleka obenem informira, a zaustavlja čas umetnikovega ustvarjanja. A ravno čas hibernacije - se kontradiktorno zdi - je tema razstave. Avtor se nam skozi svoja dela prikazuje v stanju mirovanja. Daje nam možnost, da pogledamo stran, da njegova prisotnost v nas ne prebudi zanimanja. A za odkritelje kokonov je v maniri znanstvenofantastičnih filmov iz 70. let že prepozno. V upanju, da v mlademu avtorju odkrivamo nekaj novega, ne moremo odvrniti pogleda.

Kiblo je v zadnjem času očitno zatipal zatohel veter materialnosti in odločila se je opozoriti nanj. Če ta piha iz smeri arhaično zastavljenih študijskih programov ali pa ga vodi družbeno vzdušje eksistencialno neperspektivnega (umetniškega) trga, je vprašanje za drugič, Kibla zgolj ne išče zavetrja. Naj se kokoni Tadeja Vindiša izvalijo v vesoljski *horror* ali pa naj skozi pogledamo novim mejnikom naproti, Kibla bo tam, da to vidi.

Razstava *Figure brez naslova* je na ogled v razstavišču KiBela **do 30. aprila**.

Jure Kirbiš